მეექვსე წელიწადი

კომუნისტი

საქართ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კ. თბილისის კომიტეტის და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ. აღმასკომის ორგანო

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პრ. № 24, მეორე სართული
რედაქციაში საქმისათვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე, გარდა კვირა-უქმეებისა, 10—11 ს.
ტელეფონები: რედაქტორის 14—76, მდივნის 10—58
მექანედიციის ტელეფ. 5—48, სტამბის ტელ. 13—80.

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ. № 24, მეორე სართული, ტელეფონი № 10—49
ხელის მოწერის ფასი: მუშა-მოსამსახ. 90 კაპ., დანარჩენებისათვის—1 მ. და 20 კ. ხელისმომწერნი მიიღებენ ყურნალ „დრომასა“ და „მეცნიერება და ტექნიკას“. განცხადებები: ნონპარელის სტრიქ.—40 კ., ტექსტში ორჯერ მეტი. საბჭოთა-10—15—20 მან. დოკუმენტების დაკარგვა—1 მ., განცხადებების მიღება 3 ს-დე.

დღიური

— ბულგარეთში გადადგა ცანკოვის მთავრობა.
— ბელგიაში დიდი წყალდიდობა.
— ვესტფალიის (გერმანია) სამრეწველო რაიონში უმუშევარი რიცხვი 75-დან 150 ათასამდე ავიდა.
— ვარშავაში გაახსნა პოლონეთის „სოციალისტების“ ყრილობა.
— გერმანია შეუერთდა ვაშინგტონის ხელშეკრულებას ჩინეთის შესახებ.
— ჩინეთში შეხდგა ახალი მთავრობა.
— ხმები, რომ გო-სუნ-ლინი ცოცხალია, არ გამართლდა.

ოთხშაბათი, 5 იანვარი 1926 წ. — ყოველდღიური გაზეთი — ფასი 5 კაპ. № 3 (1458)

პარტიის მთლიანი ფრონტით

ეხლა დასრულებულმა სრულიად საკავშირო პარტიულმა ყრილობამ მოგვცა გარკვეული დირექტივები ყველა იმ მთავარ საკითხების შესახებ, რომლებიც წამოაყენა მიმდინარე სოციალ-ეკონომიურმა და პოლიტიკურმა სინამდვილემ.

საბჭოთა კავშირის ეხლანდელი საშეურნეო აღორძინებისა და ჩვენი ზრდის პროცესში წარმოშობილ სიძნელეებთან დაკავშირებით, ახალი ეკონომიური პოლიტიკის შემოღებიდან სუფთა ხუთი წლის გავლის შემდეგ, ყრილობამ მოახდინა საბჭოთა ეკონომიკის გენეროალური შემოწმება იმ მხრივ, თუ საით მივყევართ მა—ტერიალურისაკენ თუ სოციალიზმისაკენ. ეს საჭირო შიჭრა, რამდენადაც ზოგიერთმა ამხანაგებმა, რომელთაც ჩვენი დღევანდელი ცხოვრების ირთული პირობებისა და მსოფლიო რევოლიუციის დაგვიანების ზეგავლენით ერთგვარი ეჭვი შეეპარათ ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტურ მშენებლობის წარმატებებში.

ყრილობამ ერთხელ კიდევ გადაჭრით აღიარა, რომ წარმატებითი სოციალისტური მშენებლობა ერთ ქვეყანაში, თუნდაც ეკონომიურად და ტეხნიკურად ისეთ ჩამორჩენილ და უმთავრესად გლეხურ ქვეყანაში, როგორიცაა საბჭოთა კავშირი, საკმაოთ შესაძლებელია იმ საერთაშორისო და შინაურ ძალთა განწყობილების დროს, რომელსაც ადგილი აქვს.

მსოფლიო პროლეტარიატის სიმპატიების ზრდა საბჭოთა სახელმწიფოს მზრუნველებისადმი, გარდაუვალი წინააღმდეგობანი კაპიტალისტურ ქვეყნებს შორის, ღრმა ეკონომიური და პოლიტიკური კრიზისი კაპიტალის სამყაროში, დაჩაგვრათის მუშათა კლასის გამემარცხენეთის სწრაფი პროცესი, ფართე ნაციონალურ განმანთავისუფლებელი მოძრაობა აღმოსავლეთში — ძირფესვიანად ანყევენ მსოფლიო იმპერიალიზმის სიძლიერეს და მას ჩვენს წინააღმდეგ ბრძოლაში საშუალებას უსპობენ. ამით შედარებით უზრუნველყოფილია ჩვენი მშვიდობიანი აღმშენებლობა.

ამავე დროს საბჭოთა კავშირის ეკონომიკის და მის სოციალიურ აგებულობის ანალიზი ნათლად ვვიჩვენებს, რომ ჩვენ შეუჩერებლად მივდივართ სოციალიზმის გზით. საბჭოსფიფებრივმა და კოოპერატიულმა მრეწველობამ, რომელიც სოციალისტურ მრეწველობას წარმოადგენს, 1923—24 წ. მოგვცა ქვეყნის მთელი სარეთო პროდუქციის 76 პროც., 1924—25 წ.—79 პროც., ხოლო 1925—26 წ. იგი მიაღწევს 80 პროც.-ს. ამგვარად სოციალისტური მრეწველობა სწრაფი ნაბიჯით იზრდება და ასევე მცირდება კაპიტალისტური მრეწველობის ხვედრი წონა.

მატერიალურ სახელმწიფოებრივი და ეკონომიკური ეგაჭრობის როლი. იგი შეადგენდა 1924—25 წ. მთელი ბრუნვის 74 პროც.-ს, ხოლო კერძო ვაჭრობის ოდენობა დაეცა 26 პროცენტამდე.

სახელმწიფოში არსებული ყველა საწარმოო საშუალებები შეფასებულია 20 მილიარდ მანეთად, ამათგან 7 ნახ. მილიარდი ეკუთვნის უმთავრესად გლეხურ მეურნეობებს, და ნაოჩენი—სახელმწიფოს და ნაწილი კოოპერაციის ხელ[illegible].

ამავე დროს მუშა[illegible] სახელმწიფოს ხელშია ყველა სხვა მძრავებელი ენერგიები—საგარეო ვაჭრობა, ტრანსპორტი, სანაპიროს სისტემა და სხ. ყველა ესენი ეხსახურებიან სოციალიზმის გამარჯვების საქმეს და გაბატონებული არიან კერძო კაპიტალზე, სოციალისტურ ელემენტებს ეკონომიკაში ეკუთვნის ხელმძღვანელი როლი და ისინი უფრო და უფრო ძლიერდებიან.

რა თქმა უნდა, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის ნიადაგზე, უმთავრესად სოფლად მოღონიერდა ბურჟუაზიაც, კულაკი. ამ საფრთხეზე ჩვენ თვალებს არ ვხუჭავთ და ვებრძვით მათ. მაგრამ ეს ბრძოლა ჩვენ გვესმის არა როგორც ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის გაუქმება და უკან დაბრუნება საშხედრო კომუნიზმის რეჟიმისაკენ, არამედ როგორც ეკონომიური ბრძოლა.

აქ მთელი თავისი სიუართით დგ ს ჩვენს წინაშე კოოპერაციის საკითხი. მთავარი ამოცანა მდგომარეობს ს.ა შუალო და ღარიბ გლეხობის კოოპერატიულ დარაზმვაში და მათ დაკავშირებაში სოციალისტურ მრეწველობასთან, მათ მეურნეობათა განვითარების ჩაყენებაში სოციალისტურ კალაპოტში და ამ გზით კულაკობის განაპირებაში, კაპიტალისტურ ელემენტების დაძლევაში. 20-22 მილიონი ცალკე წვრილი გლეხური მეურნეობა უნდა შევაკავშიროთ კოოპერაციაში და სამი საშუალებით თანდათან შეუწყოთ ხელი მათ განსაზოგადოებრივობას.

რომ ეს მიზანი მიღწეულ იქნეს, ამისათვის ერთ მთავარ პირობათა განს შეადგენს ჩვენი სოციალისტური მრეწველობის უფრო გაფართოება და მისი გადაყვანა თანამედროვე ტეხნიკურ ბაზაზე. საჭიროა ჩვენი ქვეყანა წარემართოთ ინდუსტრიალიზაციის გზით და უზრუნველყოთ საბჭოთა ეკონომიკის დამოუკიდებელი განვითარება, რათა ჩვენი სახელმწიფო არ იყოს მსოფლიო კაპიტალიზმის აგრარული დამატები, რომ მას არ შეეძლოს ჩვენზე გავლენის მოხდენა თავის სასარგებლოდ.

პოლიტიკურ სფეროში ჩვენს წინაშე დგას ამოცანა მშრომელთა გაღვიძებულ აქტივობისათვის ფართე გასაქანის მიცემისა — საბჭოების, პროფკავშირების და სხვა ძალიერ ორგანიზაციების გამოცოცხლების გზით.

შაგრამ ამ აქტივობის გაზრდა გულისხმობს ნამდვილი პარტიული სელმძღვანელობის გაძლიერებას, რათა იგი წარმართულ იქნეს საჭირო მიმართულებებით. ეს კი თავის მხრივ მოითხოვს პარტიის წევრთა შეგნების დონის აწევას, შინაპარტიულ დემოკრატიის ბოლომდე გატარებას. ბაგრამ ეს შინაპარტიული დემოკრატიამ, ცხადია, არ შეიძლება მიიღოს ფრაქციულობის და ჯგუფობრიობის სახითი. ყრილობა და მასთან ერთად მთელი პარტია გამოვიდა პარტიული მთლიანობის შედგარი დამცველის როლში. ყრილობაზე ჭქონდა ადგილი ანტიპარტიულ გამოსვლებს, რაც დაუწვებელი „ცუფუნებაა“ იყო და ყრილობამ კატეგორიულად დაგმო ახალ ოპოზიციონერ ოპოზიცია

ყრილობამ გამოიტანა თავისი საბოლოო გადაწყვეტილებანი მიმდინარე პოლიტიკის ყველა საყურადღებო საკითხებზე და ეს გადაწყვეტილებანი უმეოლესი და ურყევი კანონია პარტიის თვითეული წევრისა და ორგანიზაციისათვის.

დირექტივები მიცემულია, მდგომარეობა საუსებით საოელია. ყველა ჩვენთაგანს მოვალეობა პარტიულობის გადაწყვეტილებათა გადაუხრელი გატარება ცხოვრებაში. პარტია კიდევ შეუდგება მთლიანი ფრონტით აღმშენებლობით მუშაობას ყრილობის დადგენილებათა საფუძველზე.

ეკონომიური კრიზისი პოლონეთში

პოლონეთში უმუშევართა რიცხვი უდრის მთელ მუშაგის 40 პროც.

ვარშავაში აღარ იშოვება ასანთი და თამბაქო

ლოძში უმუშევრები თავს დაესხენ ოლქის სამმართველოს

თამბაქოს მონოპოლია ბრაბსკის მთავრობამ ძვეუნისათვის მეტად საზარალო პიროგებში მიუიდა შვეციის ერთ ფირმას

ლონდონსა და მოსკოვს შორის

ვარშავა, 3 იან. „ვაზეთი „მომენტი“ იმის გამო, რომ ჩიჩერინი დაბრუნდა არა ვარშავაში, არამედ კოვნოში და რიგაში გავლით, სწერს:

„ამ საზეიმო შეხვედრამ, რომელიც ვიუმართეს ჩიჩერინს ვარშავაში, თავის თავად ცხადია, დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ევროპაზე შემბერეულნის ინტერესი პოლონეთისადმი გაიცვლებით ოფრო გაიზარდა. ჩიჩერინის ვარშავაში ჩასვლის გამო პოლონეთის საერთაშორისო მდგომარეობა განმტკიცდა.

ისის შემდეგ, რაც დამტკიცებულ იქნა ლოკარნოს ხელშეკრულება, პოლო უნდა მოლებოდა პოლონეთის დიპლომატიურ თამაშს ლონდონსა და მოსკოვს შორის. პოლონეთი ლოკარნოში შეურთდა განსაზღვრულ საერთაშორისო ჯგუფს, რომელსაც ხელმძღვანელობს ინგლისი და რომელიც ფაქტიურად მიმართულია რუსეთის წინააღმდეგ. პოლონეთი ეხლა აღარ საჩგებლობს ხელმეძღვანის იმ თავისუფლებით რუსეთის მიმართ, რომლითაც ის სარგებლობდა ლოკარნოში“.

შემდეგ გაზეთი აღნიშნავს, რომ პოლონეთის მძიმე ფინანსიური მდგომარეობის გამო უკანასკნელის მუმქიდების თავისუფლება იზღუდება იმით, რომ ის ცდილობს მიიღოს ინგლისისგან სესხი პოლონეთის ბანკისთვის. თუ პოლონეთს ეს სესხი მიეცა ინგლისელებს ფაქტიურად ეძლევათ შესაძლებლობა კონტროლი გაუწიონ პოლონეთის ფინანსებს; ფინანსიური კონტროლი კ გაზეთის აზრით, დაკავშირებულია საგარეო - პოლიტიკურ გავლენის გაძლიერებასთან.

„ამას,—სწერს გაზეთი,—ანგარიშს უწევენ მოსკოვში, და მანამ არ იქნება მოწესრიგებული ინგლის-საბჭოთა კავშირის შეთანხმება, პოლონეთის და საბჭოთა კავშირის ურთიერთობის რადიკალურ გაუმჯობესებას არ უნდა მოველოდეთ“.

პოლონეთის სოციალისტური პარტიის კონგრესი

ვარშავა, 3 იან. გაიხსნა პოლონეთის სოციალისტური პარტიის მეოცე კონგრესი. ყრილობას მეზშევიკების სახელით მიესალმა დანი, ესერების სახელით—ჩერნოვი და ქართველი მენშევიკების სახელით გეგეჭკორი.

პერლმა, მოხსენებაში ცეკას მუშაობის შესახებ განაცხადა, რომ პოლონეთის სოციალისტური პარტია მიდის სოციალიზმისაკენ მხოლოდ ევოლიუციის გზით. პირტიას არ შეუძლია თავის ტაქტიკაში კატასტროფებს დაეყრდნოს, ნაგრამ თუ საქმე აქამდის მივიდა, პოლონეთის სოციალისტური პარტია უნდა ეცადოს შეინარჩუნოს თავის ხელში მძლავრობის ხელმძღვანელობა.

პარტიის სეიმის ფრაქციის ანგარიშში ბარლიცკემ აღნიშნა, რომ პოლონეთის სოც. პარტიამ დიდი მსხვერპლი გაიღო, როცა დასთანხმდა კოალიციონურ მთავრობაში შესვლაზე, მაგრამ ეს მსხვერპლი საჭირო იყო მუშათა კლასის ინტერესებს დაცვისათვის.

მოხსენებაში ეკონომიურ მდგომარეობის შესახებ ბარლიცკემ აღნიშნა, რომ პოლონეთში არის 800.000 უმუშევარი, რაც შეადგენს მუშების საერთო რიცხვის 30—40 პროცენტს. ბარლიცკის აზრით, საკითხი უმუშევრობის ლიკვიდაციის შესახებ საკავდრო-სასიცოცხლო საკითხია მუშათა კლასის თვის.

ვარშავა უთამბაქოდ და უასანთოდ

ვარშავა, 3 იან. თამბაქოს ნაწარმოები და ახალი გაკრა ბაზარზე და იყიდება ფარულად ხეკულიანტურ ფასებში.

ბერლინი, 4 იანვარი. სოფიიდან მიღებული ცნობით, ბულგარეთის პრემიერმა ცანკოვმა გადასცა მეფეს განცხადება კაბინეტის გადადგომის შესახებ. კაბინეტის გადადგომა, რომელსაც ეკუთვნოდა ხანი ბულგარეთ-ბერლინ-ეროვნულ ბანკთა ... ...

მეთოთხმეტე პარტიული ყრილობა

ამხ. ბუხარინის მოხსენება კომკავშირის მუშაობის შესახებ

(30 დეკემბრის დილის სხდომა)

მოსკოვი, 2 იან. „მე პირველ ყოვლისა უნდა გითხრათ, დაიწყო ბუხარინმა, რომ ვეცდები რაც შეიძლება შევამოკლო ჩემი მოხსენებები, რაც თქვენ, უსათუოდ გაგეხარდებით, რადგან მე წილად ხვდა ლაპარაკი ყრილობის დასასრულს. მაგრამ არ ვიცი, რამდენად მოვახერხებ ჩემი კითხვის განზრახვის შესრულებას. ამიტომ მე საჭიროდ ვსთვლი ეხლა გაგაფრთხილოთ ამის შესახებაც. რომ საშუალება მექნეს შევამოკლო ჩემი მოხსენება, მე უნდა განვაცხადო, რომ ჩემი სურვილია შევეხო აქ ჩემის აზრით მხოლოდ ყველაზე მნიშვნელოვან პრობლემებს: ნეპ-ზე გვაქვს თეზისები, თეზისები ყველა თქვენთაგანს წაკითხული აქვს, თეზისებში მოცემულია ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანი საკითხები კომკავშირის ცხოვრების შესახებ. საერთოდ თუ ვიტყვით, ჩემის აზრით ჩვენი პარტიული ყრილობა უნდა

კომკავშირი ციფრებში

მე მოვიყვან დასაწყისში რამოდენიმე ციფრს. ოქტომბრის ცნობების თანახმად კომკავშირის ორგანიზაციას აუკმაყოფილებ ჰყავს დაახლოებით 1.633.000 წევრი. როგორც ხედავთ ეს ზრდა ძალიან დიდია. წინანდელ ყრილობაზე მე მოხსენება გავაკეთე პიონერთა ორგანიზაციის შესახებ, რომელსაც მაშინ ჰყავდა 200 000 წევრი. ეხლა ამ ორგანიზაციის წევრთა რიცხვი ერთი წლის განმავლობაში გასცილდა მილიონ ნახევარს. განვითარების ტემპი სულ უფრო და უფრო ჩქარი ნაბიჯებით მიმდინარეობს—მაშასადამე მოძრაობა უალრესად ფართოვდება.

რაც.ლ. კომკავშირის მუშაობა ქალაქში და სოფლად წარმოადგენს აგრეთვე ჩვენი საერთო კომუნისტური მუშაობის მეტად მნიშვნელოვან ნაწილს: აქვე უნდა აღინიშნოთ, რომ სოფლად ჯერ კიდევ უმეტესად კომკავშირის უჯრედი ფაქტიურად თამაშობს პარტიის უჯრედის როლს.

ნება მომეცით მოვიყვანო ასეთი ციფრები. კომკავშირის მთელი შემადგენლობა ოფიციალური ცხრილების თანახმად ნაწილდება შემდეგ ნაირად: 35,8 პროცენტს შეადგენენ ინდუსტრიალური და ტრანსპორტის მუშები; 7,8 პროცენტს—მოჯამაგირეები შეადგენს 43.60 პროცენტს, გლეხები შეადგენენ 45,1 პროცენტს და

თაოგბათა შეცვლის საკითხი

ბოლოს ნება მომეცით გავაკეთო კიდევ ერთი უკანასკნელი შენიშვნა, რათა შეძლების დაგვარად ცხადყო ეაზრი კომკავშირის ორგანიზაციის შესაძლებლობის შესახებ. ნება მომეცით ორიოდე სიტყვა ვსთქვა თაობათა შეცვლის შესახებ. ეხლა ხომ ძალიან ხშირად უკვირთ, რომ ჩვენში დღეს პარტიის მილიონ წევრზე მოდის ყოფილ არალეგალურ მომუშავეთა ძალიან მცირე რაოდენობა, ბგონი, 8.000-დე, მაგრამ ადამიანები სცხოვრობენ, მიდის წლები, ათეული წლები. არ შეიძლება ვიფიქროთ, რომ მოხუცებულთა პროცენტი იგივე იქნება. სასაცილო იქნებოდა ასეთი მოსაზრება. ჩვენ ვიცით თაობათა ზეცვლის ბუნებრივი პროცესი, ძველი გვარდიის ის ფენა, რომელზედაც ლენინი სწერდა ტომსკის მიერ აქ გამოქვეყნებულ წერილში, რომელსაც მან უწოდა „ძალიან მცირერიცხოვანი“, რა თქმა უნდა შეიძლება გადაიქცეს მცირე რიცხოვანად კვადრატში, კუბში, და ბოლოს სრულიად გაჩაქრეს. ეს არის ბუნებრივი პროცესი.

გამოვდივართ რა ამ თვალსაზრისიდან, ჩვენ უნდა ვაღიაროთ,—თუ მივიღებთ მხედველობაში, რომ ჩვენ

კომკავშირის ამოცანები

მე სრულიად ზედმეტად ვსთვლი ვრცლად შევეხო კომკავშირის საერთო ამოცანებს, შევეხო იმას, თუ რა ორგანიზაციაა იგი; ერთი და იგივეს ღეკვა ჩვენ არ შეგვძლია. ყველაფერი ამის წაკითხვა შეიძლება ათეულ ათას პოპულიარულ ბროშიურებში, წიგნებში და თეზისებში, რომლებსაც ჩვენ ვბეჭდავთ. მე ვფიქრობ, რომ უფრო უკეთესია და გაცილებით საინტერესო იქნება შევჩერდეთ დღევანდელი მდგომარეობის ზოგიერთ სპეციფიურ თავისებურებებზე და ამ თავისებურებათა თვალსაზრისით განვიხილოთ კომკავშირის წინაშე მდგომ პრობლემათა თავისებუ ერ.ბანი. უწინარეს ყოვლისა მე უნდა ვსთქვა, თავის თავად ცხადია, რომ ახალი ამოცანები, ახალი პრობლემები და აგრეთვე ახალი ავადყოფობანი, რომელიც კომკავშირში არსებობს და რომელიც ჩვენ უნდა გადავლახოთ, გამომდინარეობს ახლად შექმნილ პირობებიდან. მაგრამ რაში მდგომარეობს პირობების სიახლე, ეს ნათქვამია თეზისებში, ეს ნათქვამია ცეკას ანგარიშში და ზედმეტია ამაზე ვრცლად შეჩერება.

მინდა მხოლოდ შევეხო შემდეგს: ზოგიერთი ამხანაგები, განსაკუთრებით ოპოზიციაში მდგომი ამხანაგები ლაპარაკობენ დღევანდელი მდგომარეობის საშიშროებაზე. მაგრამ მე

ზრდის კრიზისები

ეხლა ნება მიბოძოთ შევეხო მიმდინარე მოძრაობის ყველაზე არსებითი პრობლემას, რომელსაც მე ვსთვლი ძირითად პრობლემად, რომელიც დღეს სდგას კომკავშირის ორგანიზაციის წინაშე. სხვათა შორის, მე ვფიქრობ, რომ ამ პრობლემას ბევრი რამ საერთო აქვს იმ პრობლემებთან, რომელნიც დგას კავშირების და ჩვენი პარტიის წინაშე.

რომ ჩვენ ამჟამად ვიმყოფებით გარდატეხის პერიოდში, ეს ყველასათვის ცხადია. რომ ამ გარდატეხის მომენტის მთავარ თავვისებურებას წარმოადგენი ყველა კლასიერ ფენების აქტივობის ზრდა, ესეც ყველასათვის აშკარაა. რომ ჩვენ ამის საპასუხოთ უნდა გავანაღოდოთ საბჭოების, პიონერ-კავშირების, შინაპარტიული დემოკრატიის გამოცოცხლების ლოზუნგი—ესეც ყველას კარგად მოეხსენება, იმავე გარდატეხის გაგზეარ.ბ.ლებს ჩვენ ვაძლევთ კომკავშირის ორგანიზაციაში, ამიტომ სწორედ ასევე უნდა წამოვაყენოთ კომკავშირის მიმართ კომკავშირის ორგანიზაციების გამოცოცხლების ლოზუნგი. მაგრამ, ამხანაგებო, რაში გამოიხატება ეს პრობლემა კომკავშირისათვის? როგორ უნდა დავაყენოთ ეს პრობლემა კონკრეტულად. ადრეოდესაც მე ვემზადებოდი მოხსენებისათვის და ვამზადებდი თეზისებს, მე უფდგებოდი ამ საკითხს ასე: ვიღებდი არა ლიტერატურას, არა ახალგაზრდ ორგანიზაციების ანგარიშებს, არამედ ვიწვევდი ქალაქის და სოფ-

ლებსო, იგი ოპორტიუნისტულია, გადაგვარების გზაზეა დამდგარი, რომ საჭიროა კომკავშირის წრიდან ვაწარმოოთ თავდასხმა პარტიაზეო საინტერესოა აგრეთვე კომკავშირიდან გასვლის შესახებ შემოტანილ განცხადებათა ანალიზი. თქვენ რომ ანალიზი გაუკეთოთ განცხადებებს კომკავშირის რიგებიდან გასვლის შესახებ და განცხადებათა დასაბუთებას, ადვილად გამოაშკარავებდით ავადმყოფურ პროცესებს კომკავშირის ორგანიზაციაში. აქაც ჩვენ ეხედავთ ორ მხრივ პროცესს. ერთის მხრივ, ჩვენი მეურნეობის ზრდის საფუძველზე ჩვენ ვხედავთ კომკავშირის ორგანიზაციის უდიდეს ზრდას და წარმატებებს. კომკავშირის ორგანიზაცია აერთიანებს მუშათა ახალგაზრდობის 50 პროც., ე. ი. მთელი ჩვენი მუშათა ახალგაზრდობის ნახევარს. სწავლა წელს აგრეთვე ძალიან განლიერდა. პარტიული ლოზუნგების განხორციელების, საბჭოების და პროფკავშირების გამოცოცხლების საქმეში კომკავშირელები თამაშობენ აქტიურ როლს. საერთო ბალანსი დადებითია.

ეფიქრობ, რომ სწორედ ამაში მდგომარეობს უმთავრესი ამოცანა. ყველაფერი დანარჩენი ან ნათქვამი ან დაბეჭდილი იყო, ყველაფერი სხვა არ არის ასეთი არსებითი, ცენტრალური, ახალი ყველაზე ჯანსაღი, რაც ჩვენა გვაქვს—ეს არის ჩვენი სამეურნეო ზრდა. ამას შეეფარდება მუშათა ახალგაზრდობის ახალი ფენების მიზიდვა, სოფლად კი სამეურნეო საალმშენებლო მუშაობა, კოოპერატიული გაერთიანება და სხვა.

რა სურს მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობას

განვიხილოთ ეხლა საკითხი, რა სურს ამჟამად მუშათა ახალგაზრდობას, მის საუკეთესო ნაწილს, რა სურს სოფლის ღარიბ გლეხთა ახალ გაზრდობის საუკეთესო ნაწილს, რომელიც იმყოფება ან კომკავშირის რიგებში, ან მის ახლოს. ამ ყოველ ერ.ვს გარეშეა, რომ მუდველობიდან არ უნდა გაუშვათ ახალი სიტუაცია. სამეურნეო ზრდა სწარმოებს, შოთხოვნილებანი ფართოვდება, პირველ რიგში მატერიალურ დარგში. ახალგაზრდობას, სწორედ ისევე, როგორც მოზდილ მუშებს სურთ უკეთესად იცხოვროს, მეტი ხელფასი აიღოს უკეთესად ჩაიცვას, ჭქონდეს უფრო მტკიცე ადგილი საწარმოო პროცესში, სურს ჩაერიოს საწარმოო პროცესებში და იგრძნოს თავი საწარმოო პროცესების ბატონ პატრონად, სურს გახდეს კარგი მუშაკი, ე. ი. იცოდეს თავისი საქმე, გაიგოს იგი, მიიღოს პროფესიონალური განათლება, გახდეს კარგი მუშა, პროლეტარიატის დიქტატურის დროს გაიფართოოოს თავის მატერიალური მოთხოვნილებანი.

აი ეს არის მუშათა ახალგაზრდობის ყველაზე კარგი და ჯანსაღი ფენის ძირითადი მიდრეკილება. სოფლად კომკავშირელ-გლეხს სურს აგრეთვე შეუდგეს თავის მეურნეობის გაუმჯობესებას და შეისწავლოს ეს საქმე. ჩვენ მათ უჭედავთ ყურებს, რომ მან უნდა იცოდეს აგრონომია, გადავიდეს მრავალ მინდვრიან სისტემაზე, უკეთესად იანგარიშოს და სხვა. და ის ამას ითვისებს ძალიან კარგად, მას სურს უკეთესად დააყენოს თავისი მეურნეობა, გახდეს ამ მრავ უფრო გულმოდგინე და აგრეთვე ასწიოს თაკისი ღარიბი და საშუალო მეურნეობა, ასწიოს თავისი

ჩვენა გვაქვს—ეს არის ჩვენი სამეურნეო ზრდა. ამას შეეფარდება მუშათა ახალგაზრდობის ახალი ფენების მიზიდვა, სოფლად კი სამეურნეო საალმშენებლო მუშაობა, კოოპერატიული გაერთიანება და სხვა.

მატერიალური მდგომარეობა, გახდეს უფრო დარაზმული ეკონომიურად. აი ეს არის მისი მთავარი მიდრეკილება.

ბოლოს მე კიდევ უნდა დაუმატო მთელი რიგი მოთხოვნილებათა. მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობას ამ მოთხოვნილებათა გაფართოების საფუძველებზე აქვს აგრეთვე, დასვენება, ჯანსაღი გართობის სურვილი; მას სურს არა მარტო მოისმინოს აგიტაცია და ჩაუჯაბოს პარაგრაფები და ქალაქდან „შპარგალკები“, არამედ დიამყოფილოს თავისი სულიერი მოთხოვნილებანი, ერთი სიტყვით, ჭქონდეს ერთგვარი დასვენება, გონივრული გართობის მინიმუმი.

ამგვარად, მშრომელი ახალგაზრდობის საუკეთესო ნაწილი მუშებსა და გლეხობას შორის სამი მთავარი მიმართულებით გვიყენებს ამჟამად თავის მოთხოვნილებებს: ჯერ-ერთი სამეურნეო მდგომარეობის და საწარმოო პროცესში უფრო მტკიცე პოზიციის დაკერის მხრივ; მეორე—კვალიფიკაციის გაუმჯობესების მხრივ; ე. ი. სურს მიიღოს ერთგვარი პროფესიონალური, პირველ რიგში „ნაგდვილ განათლება“; მესამე—ერთგვარი დასვენების და გართობის მინიმუმის მხრივ. აი სამი მთავარი ღერძი იმ მთავარ „მოთხოვნილებათა“, იმ სურვილების, რომელსაც ჩვენ ვხედავთ მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობის შორის.

აი რანაირი მდგომარეობაა. ჩემის აზრით, ამ თვალსაზრისით უნდა მივუდგეთ საკითხს კომკავშირის მუშაობის შინაარსის და ფორმების შესახებ. თუ კომკავშირის უჯრედები არ უწევენ ანგარიშს ამ ახალს და წარმოდგენილი გაქვთ, რომ ცხოვრობენ რამოდენიმე წლის წინ. ისინი

სრულიად საკავშირო კომუნისტური პარტიის ცეკას პოლიტბიურო

უსათუოდ იტაცებენ ხელდარ დანახერად—მკვდარ უჯრედებად.

საერთოდ სულ ყველა დაკითხვებიდან შესაძლებელი გაიგო ბიდან შესაძლებელი დასკვნის გამოტანა: როცა უჯრედებში ყოველგან აკეთებენ უმთავრესად ნაკლებად გასაგებ მოხსენებებს საერთაშორისო მდგომარეობაზე, ხალხს სძინავს, ანუ მათი სიტყვით რომ ვსთქვათ, „უმაწვილები ქუდებს ესვრიან ერთმანეთს“. ლაპარაკი მალალ მატერიებზე, რომელთაც კავშირი არ აქვთ ცხოვრებასთან, „გულს არ ხვდება“. მყვირალა ფრაზები, წმინდა აგიტატორული, უკვე „გულს არ ხვდებიან“. ძალიან სახიფათოა ამის ფიქრი, რომ უბრალო ყვირილით შეიძლება ახალგაზრდობის მიზიდვა; ეს უკვე იოტის ოდენა გავლენასაც ვერ ახდენს. რამდენიც გინდათ იყვირეთ, ისინი მაინც თავთავის სახლებში წავლენ.

კომკავშირიდან გასვლის შესახებ შემოსულ განცხადებების ანალიზის დროს ერთ-ერთ მთავარ და ტიპიურ პასუხს შეკითხვაზე გამოსვლის მიზეზების შესახებ წარმოადგენს შემდეგი განცხადება:

„რა უნდა ეკეთო კომკავშირში? ის მე არაფერს არ მაძლევს. უმჯობესია „ნამდვილ“ სწავლას მივჰყო ხელი“.

აი რას ლაპარაკობენ.

„რას მაძლევს ნამდვილად თქვენი კლუბი? ყველაფერი ეს გულს არ ხვდება“. „თქვენ ყოველთვის ერთსა და იმავეს მეუბნებით, როცა მე მინდა მივიღო ტეხნიკური ცოდნა, რომელიც მე ცხოვრებაში გამომადგება, თქვენ კი ამას არ მაძლევთო“.

მუშაობის შინაარსის საკითხები

აი ასეა დასმული მუშაობის შინაარსის საკითხები. თუ ჩვენ არ გავითვალისწინებთ ამ ახალს, რაც შექმნა ჩვენმა სამეურნეო ზრდამ, სახელდობრ, ნივთიერ მოთხოვნილებათა ზრდამ, მისწრაფებამ პროფესიონალური განათლებისაკენ, წარმოებაში ადგილის პოვნის სურვილმა, მისწრაფებამ განსაზღვრული დროით ნამდვილი დასენებისაკენ, რომელიც უნდა აძლევდეს რაღაც ადამიანის გრძნობას, თუ ამას ჩვენ არ გავითვალისწინებთ, ჩვენ დავღუპავთ საქმეს. ამას ანგარიში უნდა გაეწიოს და ან, ვიმეორებ, ის დასკვნა, რომელიც გამოტანილია პირველი საეჭვრის კომკავშირელების დაკითხვიდან და მათთან ლაპარაკიდან და რომელიც სავსებით დაადასტურეს მათმა უმაღლესმა ორგანიზაციებმა.

აქ საჭიროა მოვახდინოთ ერთგვარი გარდატეხა მუშაობის შინაარსში, და მე ამას ჩამოვაყალიბებდი ამნაირად: ჩვენი ამჟამინდელობითი სოციალისტური ანუ კომუნისტური მუშაობა, მუშათა კლასის ახალი ფენებისათვის სოციალიზმის მშენებლობის აუცილებლობის ჩანერგვა. ინტერნაციონალურ-კომუნისტური აღზრდის ამოცანები უნდა დაუკავშიროთ ჩვენი სამეურნეო აღმშენებლობის საქმეს, ხოლო ეს კი, თავის მხრივ, უნდა დაუკავშიროთ მშრომელი ახალგაზრდობის მატერიალურ მოთხოვნილებათა ზრდას. ასე უნდა დაეაყენოთ საკითხი. მე ვფიქრობ, სხვათაშორის, რომ ასევე უნდა და ეაყენოთ საკითხი დიდებისათვისაც აქ არის პრინციპიალური განსხვავება.

მაგრამ რადგან ჩვენს ამოცანაში არ შედის ლაპარაკი დიდებზე, მე საჭიროდ მიმაჩნია ვსთქვა ეს ახალგაზრდობაზე. განა ჩვენ ეხლა შეგვიძლია აღვზარდოთ ჩვენი ახალგაზრდობის ახალი ფენები ისე, რომ ვძახთ „საერთაშორისო რევოლიუცია“! კიდევ „საერთაშორისო რევოლიუციაა“! კიდევ „წითელი არმია“!, კიდევ „წითელი რმია“,- და მეტი არაფერი? არ შეგვიძლია, რადგან ჩვენში არ არის იმ უშუალო სამოქალაქო ომის დრო, რომელიც ხდება ძლევამოსილ რევოლიუციის მოხდენისთანავე. ეხლა საჭიროა ინტერნაციონალურ-რევოლიუციონურ კომუნისტურ აღზრდას გამოუნახოთ უფრო ფართო და მეტი-კეი საფუძველი. აქ უნდა ხდებოდეს ერთგვარი შეფარდება, საჭიროა ცოდნა, ეხლა უნდა შევიგნოთ ახალი მოთხოვნილებები. აი ასეთი ძაფი უნდა იქნას გაბმული, ამას გვერდი არ უნდა აუარონ. ეს საკითხი უნდა დაუკავშიროთ მთელი ჩვენი მრეწველობის მდგომარეობის საკითხს, ეს უკანასკნელი კი უნდა დაუკავშიროთ მთელი ჩვენი მეურნეობის, საკითხ, დაუკავშიროთ საერთო საკითხს სოციალისტური აღმშენებლობის შესახებ, ეს კი თავის მხრივ უნდა დაუკავშიროთ ჩვენს საერთაშორისო მდგომარეობას, ჩვენს საერთაშორისო რევოლიუციონურ ამოცანებს და სხვა. მხოლოდ ასეთ საფუძველზე ჩვენ შეგვიძლია აღვზარდოთ მუშათა კლასის ახალი ფენები. ამის გარეშე მკვდარი იქნება ჩვენი მუშაობა, ამის გარეშე ჩვენ ჩამოვრჩებით ცხოვრების ახალ მოთხოვნილებებს.

საკითხების მეორე ჯგუფი—ეს არის საკითხები მუშაობის მეთოდების შეცვლის შესახებ. მე ხარკოვიდან ერთ-ერთ უკრაინელ კომკავშირელისაგან მივიღე ვეებერთელა ხელნაწერი, რომელშიაც გარჩეულია ათას ხუთასამდე წერილობითი შეკითხვა, რომლებიც შემოუტანიათ კომკავშირელებს. აქ მოყვანილი შეკითხვები საკმაოდ საინტერესოა, საერთოდ ჩვენ ყოველთვის უნდა „რაში მჭირდება მე ამ ქვენა“ უჯრედის სხდომები და სხვა, როცა მე მაინტერესებს წარმოების მსველი, ამაზე კი თქვენ არაფერს არ მელაპარაკებით“.

რასაკვირველია, ყოველგან ასე კუდი მდგომარეობა არ არის, როგორაც აქ ამბობენ, მაგრამ მე განზრახ უფრო მწვავედ ვსვამ კითხვას. მაგრამ სწორედ ასეთია მთავარი ტენდენცია. მეორეს მხრივ, თუ თქვენ აიღებთ ისეთ კრებებს, სადაც მასა აკეთებს ანგარიშს, ან წარმოების დირექტორი კითხულობს მოხსენებას, ან წამოიჭრება საკითხი სამუშაო ხელფასის შესახებ, ან ვინმე კითხულობს ლექციას ტეხნიკურ საკითხებზე, მუშების ტეხნიკურ კვალიფიკაციაზე, ან (სოფლად) როცა ლაპარაკია აგრონომიაზე, ან ყველა სხვადასხვა ასეთ საკითხებზე—თუ ჩვენ ავიღებთ ასეთ უჯრედებს, ისინი ცოცხლობენ ყოველგან. თქვენ შეგიძლიათ დაქაქსოთ მთელი რიგი უჯრედებისა, თქვენ იღებთ ყველაზე უკეთეს და ყველაზე ცოცხალ უჯრედებს, და თქვენ აუცილებლად ხედავთ, რომ ისინი სწორედ ასე აწარმოებენ თავის მუშაობას, რადგან, თუ უჯრედი კარგია, ეს იმა ნიშნავს, რომ ის აკეთებს პროფესიონალური განათლების საკითხებს, ეკონომიურ საკითხებს, წარმოების საკითხებს, ტეხნიკურ საკითხებს, სოფლად—სასოფლო-სამეურნეო საკითხებს, კომკავშირის ყოფა-ცხოვრების საკითხებს და სხ... ასეთი უჯრედები ცოცხლები არიან. თუ ასე არ ხდება, ისინი ხახევრად მკვდარი არიან, იშლებიან, არაფერი კარგი არ გამოდის.

მუშაობის შინაარსის საკითხები

მივმართავდეთ ამ ნამდვილ კონკრეტულ მასალას. მაშასადამე, იყო ასეთი ცდა მოეხდინათ ანალიზი ათას ხუთასამდე შეკითხვის, რომლებიც შემოიტანეს სხვადასხვა დროს ხარკოველმა კომკავშირელებმა. ეს ძალიან საინტერესო რამეა: სხვადასხვა გვარი შეკითხვები იყო მოცემული; ზოგიერთი რამ ჩვენს მთავარ პოლიტიკურ პრობლემებიდან კომკავშირს ძალიან კარგად აქვს შეთვისებული. მაგრამ შეკითხვაზე თუ საიდან ჩნდება ჩვენი საგუბერნიო კომიტეტების შემადგენლობა, საიდან ჩნდება კომკავშირის ცეკა, აი ამ ელემენტარული შეკითხვაზე, ზოგჯერ პირდაპირ გასაოცარ პასუხს შეხვდებით. რას მოწმობს ეს? ეს იმას მოწმობს, რომ ნაკლებად არის განვითარებული დემოკრატია კომკავშირის შიგნით. თავისთავად ცხადია, რომ ეხლანდელ მომენტში აქტივობის გამოცოცხლებისა და ზრდის დროს, რასაც ჩვენ ყოველ გზა-ჯვარედინზე გავიძახით, მეთოდი მუშაობისა კომკავშირში, ისევე როგორც პარტიაში, პროფკავშირებში და სხვ., მიმართული უნდა იქნეს შინაკომკავშირული დემოკრატიის გაძლიერებისაკენ.

დაბოლოს, გვრჩება მესამე ჯგუფი საკითხებისა. ეს არის საკითხები ხელმძღვანელობის შესახებ, საარსებო საკითხები. მე აქ უნდა ვსთქვა და დავსძინო, რომ იგივე საკითხი დასმულია პარტიისათვისაც. იმდენად მნიშვნელოვანი ამოცანები იჩენ ნ აქ თავს, რომ საჭიროა სპეციალური ცოდნა ხელმძღვანელთა აქტივისათვის საჭიროა სპეციალური ცოდნა. აქ, რასაკვირველია, არის საფრთხე, ისევე როგორც პარტიისათვისაც. აი, მაგალითად, თუ პარტიაში შეიქმნება ისეთი ახალგაზრდათა სკოლა, რომელთაც თეორეტიულად ესმით უფრო მეტი, ვინემ ზოგიერთი ბელადებს. აქ, რასაკვირველია, არის მოუწესრიგებლობის, შეუფარდებლობის ერთგვარი საფრთხე, საფრთხე იმ ავტორიტეტის დაკარგვის, რომელიც აუცილებელია ხელმძღვანელობისათვის. აქ ბელადებს მართებთ ერთგვარი გარჯა, რომ დაეწიონ მათ. და კი არ უნდა ყვირიდეს ახალ სკოლაზე. რადგან აქ ეხლა საჭიროა არგუმენტები და არა ყვირილი. ხალხი კითხულობს წიგნებს, მათ თეორეტიულად ძალიან ბევრი ესმით, ისინი ერთბაშად არ დაუჯერებენ ავტორიტეტებს. მათ ვერ ჩაჩუქებთ, ისინი თვითონ კითხულობენ. რასაკვირველია, მათ შეუძლიათ შეცდენ, ისინი შეცდებიან, მაგრამ საჭიროა უფრო მეტი თეორეტიული ავტორიტეტები ხელმძღვანელობაში პარტიის მხრივ, რომ გაუმკლავდეთ „ახალგაზრდულ“ გადახრებს საფრთხეს, თუ ისინი წამოიჭრებიან. ასეთი შეუფარდებლობის საგრთხე არის კომკავშირში.

ეხლა ხალხი ასე ვსთქვათ ყნოსვით გრძნობს, ვინ იცის ნამდვილად რამდა ვინ ირწმუნება, რომ იცის. ძალიან ხშირად ჩვენი კომკავშირის ორგანიზაციის ქვედა ფენებს, რომლებიც სწავლობენ, ზოგჯერ თეორეტიულად მეტი ესმით ვინემ ხელმძღვანელებს ხოლო ხელმძღვანელებს ძალიან ხშირად არ შეუძლიათ პასუხი გასცენ სავსებით სპეციალურ კითხვებზე.

აი ავიღოთ მაგალითი: კომკავშირმა უნდა უხელმძღვანელოს პიონერებს, ხოლო ბავშვების ხელმძღვანელობის გაწევისათვის საჭიროა იყო პედაგოგი. აქ მხოლოდ ყვირილით არაფერი გამოვა. გაიკეთა „გალსტუხი“ და გათავდა! ხელმძღვანელობის ასეთი წესები არ კმარა. ნურას უკაცრავად. აქ ურთულეს საკითხებთან და მოთხოვნილებებთან გვაქვს საქმე. საჭიროა ბავშვის სულის და გულის გაგება, მისი ცოდნა. მხოლოდ პედაგოგიურად სწორი მიდგომის დროს ადგილი არ ექნება იმ იდიოტურ უმზაკვლოებას, რომელსაც ზოგჯერ ვაბრალებენ, მაგრამ ამისათვის კი საჭიროა სპეციალური ცოდნა.

ან ჩვენ ყველანი ვეუბნებით კომკავშირელს: გეთაყვა, წადი სოფლად, იმუშავე პრაქტიკულად. აგრონომიის ცოდნა—აი რა არის აქ მნიშვნელოვანი. აი, მაგალითად, ერთ-ერთი კომკავშირელი ამხანაგი მოითხოვდა პარტიული დისციპლინის წესით „თვითეულს ეკითხა აგრონომიული წიგნები“. ეს ნაკლებად ნაყოფიერი მეთოდია. შემდეგ ვიტყვი, თუ როგორ უნდა მოქმედებდენ ჩემის აზრით ყველა ასეთ შემთხვევებში ხოლო ეხლა კი მე უნდა ვსთქვა, თუ რა გვაქვს ჩვენ.

თქვენ მიდიხართ გლეხთან და ელაპარაკებით მას მრავალ მანდვრიანობაზე და სხვებზე. მაგრამ თუ თქვენ ეტყვით მას რაღაც სისულელეს, როგორც ზოგჯერ ამბობენ, მაგალითად, ურჩევთ გლეხს სთესოს ღომი. მაშინ მოგვივა ისეთი საქმე, რომ გლეხი 24 წამში გამოგაგდებს თქვენ, და მართალიც იქნება, თუ თქვენ მას ურჩევთ სთესოს ღომი. აი აქ არის საჭირო უკვე სპეციალური ცოდნა. ჩვენში იმდენად გართულდა ცხოვრება, რომ საჭიროა სპეციალური, ზოგჯერ ტეხნიკური ცოდნა, საჭიროა მაღალი კვალიფიკაცია, რომ უხელმძღვანელო მილიონ ნახევრას. ამ თვალსაზრისით აქტივის პრობლემა, მისი კვალიფიკაციის პრობლემა ძალიან მწვავედ სდგას. ამრიგად, ჩვენ გვაქვს კიდევ ერთი ავადმყოფობა: შეუფარდებლობა მთელი კომკავშირის მასების მოთხოვნილებებსა და აქტივის კვალიფიკაციას შორის. აქაც საჭიროა საკმაოდ დიდი მუშაობის გაწევა.

ამრიგად, ყველაფერ ზემოდ თქმულს შეგვიძლია გაუკეთოთ ასეთი პრაქტიკული დასკვნები: საჭიროა, ჯერ ერთი, განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მივაქციოთ ლტოლვას სამეურნეო მეზრნებლობისაკენ, ლტოლვას მოთხოვნილებათა გაფართოებისაკენ, ლტოლვას კარგი პროფესიონალური განათლებისაკენ, კარგად მუშაობის სურვილს ანუ სოფლად მეურნეობის კარგად გაძღოლის სურვილს. საჭიროა კომკავშირის უჯრედების მუშაობის დროს ისეთი სამეურნეო მიდრეკილების შექმნა, რომელიც დაუკავშირებს ამ სამეურნეო მიდრეკილებას პოლიტიკას და რომელიც პოლიტიკას გაამაგრებს სამეურნეო საფუძველით. რასაკვირველია, აუცილებელია მუშაობას გაძლიერება პროფტეხნიკური განათლების დარგში.

სოციალისტური აღზრდის პრობლემა

მე ეხლა უნდა შევჩერდე ახალგაზრდობის ახალი ფენების სოციალისტურად აღზრდის პრობლემაზე. აქ მე დიდი ხნით არ ვილაპარაკებ ამ საკითხებზე, რადგან ამ საკითხების შესახებ ვილაპარაკეთ ცეკას ანგარიშის გარშემო გამართულ კამათის დროს და საჭირო არ არის გაიმეორო. აქ ის აოგუმენტები და მოსაზრებანი, რომლებიც წამოაყენეს აქ ჩვენი პარტიის უმრავლესობის, ცეკას უმრავლესობის მომხრეებმა, ერთხელ კიდევ შეკეხები მთავარ მხარეებს. ფაქტი ის არის, რომ ჩვენსკენ მოდის დადიალი ნედლეული, ნახევრად გლეხურად განწყობილი ნედლეული, რომელსაც არ აქვს გამოცდილება საფაბრიკო მუშაობაში, რომელსაც არ გაუვლია საზოგადოებრივი მუშაობის სკოლა. ფაქტი ის არის, რომ ამასთან დაკავშირებით იქნება მთელი რიგი ანტიბოლშევიკური განწყობილებისა, რომ ეს ანტიბოლშევიკური განწყობილებანი თავს იჩენენ პირველყოვლისა ჩვენი სახელმწიფო მრეწველობის შინაარსის საკითხების, კოლიტიკის და ეკვის ხაზზე.

ამას წინად „კომსომოლსკაია პრავდა“-ში აღნიშნული იყო ფაქტი, როცა კომკავშირელების ერთმა ჯგუფმა გაუგზავნა ერთ-ერთ წითელ დირექტორს განცხადება, რომელშიაც სწერდნენ: „შენ ხარ ექსპლოატატორი ჩვენთან ყველაფერი ძველებურად არის და სხვ.“. ეს მოსაზრებაც მოხდება, თუ ჩვენ არ მივსცემთ ჩვენი აღმზრდელობითი მუშაობის ეს პროცესი. სავსებით დაშახასიათებელია, სრულებით ზემოთქმულისა არ არის ის, რომ ყოველგვარი მიმართულებანი, რომლებიც ფორდებიან კომუნიზმს და ჩვენი პარტიის ხაზს, მთელს თავის კრიტიკას მიმართავენ სწორედ აქეთკენ: რომ მრეწველობა ჩვენი არის, ის არის არასოციალისტური, არამედ სახელმწიფოებრივ - კაპიტალისტური, რომ ჩვენი ადმინისტრაცია, ეს ძველი ადმინისტრაციაა და სხვ. ამ ხაზით მიდის ჩვენი ეხლანდელი ოპოზიციაც, ამას გაიძახოდა თავის დროზე ყოფილი „მუშათა ოპოზიციაც“. სავსებით ჯულაზდილად ლაპარაკობენ ამაზე ისეთი წრეები, როგორც მაგალითად „რაბოჩაია პრავდა“-ს ჯგუფი, რომელიც აღიარა თავისი შეცდომა თავისი საუკეთესო წარმომადგენლების სახით. ეს არის ნამდვილი ფორმულა ჩვენი მოწინააღმდეგე პარტიების, ეს არის ის გზა, რომელსაც მივყვართ გახრწნამდე, რომლითაც შესაძლებელია მოხდეს გადაგვარება ჩვენი პარტიის ფარგლებში, დაკავშირებული ჩვენი სოციალისტური პერსპექტივის დაკარგვასთან.

თუ ჩვენ მივცემდით მხედველობაში რომ მიეხედავთ კომკავშირის ორგანიზაციების ზრდისა სოფელში 80—90 პროცენტი პოლიტიკურად უკონდანარი წევრებია, მაშინ სრულიად ცხადი და ბუნებრივია, რომ ახალ მუშების ჩასვლა სოფლიდან ქალაქში და ამ ახალ მუშებ-ს ცდა შეეგუონ უჩვეულო ქალაქის პირობებს უმუშევრობას, ჩვენი სიღატაკის და შედარებით ხელფასის სმცირის დროს და სხვ. აძლევს ერთგვარ კოზირს ჩვენს მოწინააღმდეგეებს და ნახევრად მოწინააღმდეგეებს. აქ ჩვენ უნდა გამოვიჩინოთ სიფხიზლე.

დამახასიათებელია, რომ მუშათა ახალგაზრდობის დაბალ ფენებში შემნეულია ანარქისტული, ნახევრად ანარქისტული, ნახევრად მენშევიკური და სხვა ასეთი სულიერი განწყობილება. ხოლო მეორეს მხრივ—ჩვენი უმაღლეს სასწავლებლების მოსწავლეთა მატერიალურ გაჭირვების საფუძველზე შეიძლება შეიქმნან ჯგუფები, რომლებიც „თეორეტიულად“ ყველაფერს ასაბუთებენ, რომლებსაც ზოგი რამ წაუკითხავთ, იციან და სხვ. მაგრამ რომლებსაც „არასწორი“ არა ბოლშევიკური ფორმულებით შეუძლიათ იფიოლოგიურად ჩამოაყალიბონ ის პროცესები, რასაც ადგილი აქვს დაბალ ფენებში. თავის თავად ცხადია, რომ აბსოლიუტური უაზრობა იქნებოდა შუღლი დაგვეთესა უმაღლეს სასწავლებლების მოსწავლეთა მამართ ან გვეყვირა, რომ ჩვენი წითელი პროფესორები სცდებიანო. თუ სცდებიან უნდა გამოვასწოროთ, მაგრამ შუღლის თესვა ეს არა ბოლშევიკური და არა გონივრული ნაბიჯია.

თავისთავად ცხადია, რომ ჩვენთვის საჭიროა ერთი ლენინური სკოლა და სხვა არაფერი. მაგრამ ჩვენ უნდა შევეგნოთ, რომ მუშფაკების და უმაღლეს სასწავლებლეთა მოსწავლეების მძიმე მატერიალური მდგომარეობა ქმნის ერთგვარ იდეოლოგიურ მერყეობას და რადგან ამ ხალხმა მეცნიერებას რამდენიმედ აული ალეო, მას შეუძლია გაჩიკადოს ნახევრად ანარქისტული განწყობილების გავლენა და მისცეს მას იდეოლოგიური ფორმულა, რაც ხდება სიხაძდვილეში.

ამიტომ სოციალისტური აღმზრდელობის საკითხები და ისეთი პრობლემები, როგორც სოციალიზმის აღმშენებლობის პრობლემა, როგორც ჩვენი სახელმწიფო მრეწველობის დანასიათება და სხვა, ყველაფერი ეს გარკვეული უნდა იქნას, ვინაიდან მხოლოდ ასე შეგვიძლია დაუკავშიროთ ჩვენი საერთო მუშაობა ყოფა-ცხოვრების საკითხებს და კოველ ფაბრიკის და ყოველ ქარხნის ყოველდღიურ მუშაობას.

ეროფა-ცხოვრების საკითხები

შემდეგ მე უნდა ვსთქვა ორიოდე სიტყვა არსებით ამოცანაზე, რომელიც კომკავშირის წინაშე სდგას და რომელსაც მე უწოდებდი ბრძოლა კომკავშირის ყოფა-ცხოვრების რაციონალიზაციისათვის. ჩვენში ამჟამად მეურნეობის ზრდასთან დაკავშირებით საჭიროა დიდი წესრიგი. ჩვენ ამოცანას შეადგენს რევოლიუციონური კანონიერების, საბჭოთა რევოლიუციონური კანონიერების დამყარება. ეს არის რევოლიუციონური წესრიგის დამყარება იქ, სადაც წინად ქაოსი იყო. ეს გამოწვეულია ისევ ჩვენი მეურნეობის ზრდით, ვინაიდან უშუალო სამოქალაქო ომის დროს, როდესაც დღეს იღებდენ ერთ გადასახადს, ხვალ შორეს და სხვა, მაშინ კიდევ შეიძლებოდა შეეგრეგებოდით ამას. მაგრამ, როდესაც თვითონ ჩვენ მოვითხოვთ, რათა გლეხობას მეურნეობაში, შეტანილ იქნას ვეგმაზომობა, რათა შემოღებული იყოს მიწის დამუშავების უკეთესი მეთოდები და სხვ. მისთვის, გლეხისათვის საჭიროა სწორი წესრიგი, რამდენს როდის აიღებს და სხვ. წინაამდეგ შემთხვევაში გლეხობას არ შეუძლია აწარმოოს თავისი მეურნეობა.

იგივე უნდა ითქვას ჩვენი წარმოებების შესახებ, რომლებიც ასე ჩქარა მიდიან წინ. თუ ჩვენ გვინდა, რომ ისინი სწორად მუშაობდენ, თუ გვინდა, რომ არ იყოს შეცდომები, მაშინ ჩვენ უნდა გვქონდეს წესრიგი და სწორი ანგარიშიანობა. ჩვენ უნდა ვისწავლოთ უკეთესად თვლა, კალკულიაციის უფრო უკეთესად დაყენება. ჩვენ არ შეგვიძლია ამის გაკეთება თუ არ გვექნება მტკიცე საკანონმდებლო წესი, არ გვექნება მტკიცე საკანონმდებლო ნორმები. როცა ხშირად ზოგიერთი ამხანაგები ილაშქრებენ ამის წინაამდეგ, ხედავენ რა ამაში სახელოვან რევოლიუციონურ ტრადიციების ღალატს, უნდა ითქვას, რომ ეს სისულელეა. მთელი ჩვენი პარტიისთვის, მთელი ჩვენი ქვეყნისთვის ნამდვილ გადაგვარების ერთ-ერთი მთავარ შესაძლებლობას წარმოადგენს ნაშთი, რომელიმე პროფესიონალურ ჯგუფის თვითნებობისა. როცა კომუნისტების ჯგუფებისათვის კანონი არ არსებობს, როცა კომუნისტს შეუძლია „მოაწყოს“ თავისი ბიცოლა, ბებია, ბაბუა და სხვ., როცა არავის არ შეუძლია მისი დატუსაღება და პასუხისგებაში მიცემა, თუ მან ჩაიდინა რაიმე ბოროტმოქმედება, როცა მას სხვადასხვა გზებით შეუძლია თავი დაიწყოს რევოლიუციონურ კანონმდებლობას,—ეს არის ჩვენი გადაგვარების შესაძლებლობის ერთ-ერთი უდიდესი საფუძველი. მეურნეობის ზრდის და ჩვენი გადაგვარების შესაძლებლობის წინაამდეგ ბრძოლის ფაქტიურ ჩვენთვის საჭიროა მტკიცე რევოლიუციონური კანონმდებლობა. მაგრამ ეს უკვე არის საკითხის იურიდიულად სამედიცინოებრივად დაყენება.

მე უნდა ვსთქვა, რომ თუ თქვენ განდათ ამ პრობლემის გადაჭრა, ეს

ხელმძღვანელობა კომკავშირში

ეხლა გადავდგავ შემდეგ პრობლემაზე, კომკავშირში ხელმძღვანელობის მოწესრიგების პრობლემაზ. პირველ ოგზაში ლაპარაკია კლასობრივ ურთიერთობის შესახებ კომკავშირის შიგნით. პრულ ეუშმარიტებად უნდა ჩაითვალოს ის, რომ რამდენად მეტია აქტივობა არაპროლეტარულ ფენებში იმდენად მეტი ყურადღება უნდა მივაქციოთ ჩვენ კომკავშირის ხელმძღვანელ პროლეტარულ ნაწილის კონსოლიდაციას, შეკავშირებას და განმტკიცებას.

საჭიროა პროლეტარულ ხელმძღვანელობის არი მარტო შენარჩუნება, არამედ საჭიროა მისი გამაგრება და განმტკიცება ყოველ მხეზს გარეშე. პროლეტარული ხელმძღვანელობის განმტკიცების ამოცანა, თავის თავად ცხადია, კიდევ სდგას და მრავალი წლის განმავლობაში იქნება ჩვენი პარტიის წინაშე. მაშასადამე აქ ამ პრობლემას უნდა მიექცეს განსაკუთრებული ყურადღება. როდესაც ჩვენ ვისახავთ მიზნად კომკავშირის პროლეტარული კადრის გადიდებას და კომკავშირის ორგანიზაციაში უკვე არის მეელი მუშური ახალგაზრდობის 50 პროც., ეს მისწრაფება გამოწვეულია პროლეტარული ხელმძღვანელობის განმტკიცების აუცილებლობით, რომდენადაც ის შეიძლება უზრუნველყოფილ იქნეს კომკავშირის განსაზღვრული შემადგენლობით.

თავის თავად ცხადია, რომ მეორეს მხრით ჩვენთვის საჭიროა არა მარტო პროლეტარული კადრის გადიდება კომკავშირის ორგანიზაციის შიგნით, არამედ საჭიროა აგრეთვე უზრუნველყოფა როგორც პარტიული კადრის ხვედრითი წონა კომკავშირის შიგნით, ისე სწორი ხელმძღვანელობა პარტიის მხრით. ეს აუცილებლად უნდა გვექნეს მხედველობაში. საერთოდ უნდა ითქვას, რომ ჩვენი ხელმძღვანელობის ერთ-ერთ უმთავრეს ნაკლს წარმოადგენს კავშირის გაწყვეტა სამ თაობას შორის. ჩვენ გვყავს პარტია. მას მისდევს კომკავშირი, კომკავშირს—პიონერები. ამხანაგებო, შემაერთებელი ჯაჭვი ამ სამ თაობას შორის მეტად სუსტია. პარტია სუსტად ხელმძღვანელობს კომკავშირს, კომკავშირი სუსტად ხელმძღვანელობს პიონერთა ორგანიზაციას.

სწორედ საზღვარზე ამ სამი თაობის, რომლებიც საერთოდ და მთლიანად წარმოადგენენ საბჭოკა ჯაჭვს, ამ სამ თაობის საზღვარზე ჩვენ გვაქვს მეტად სუსტი რგოლები და ეს, რასაკვირველია, მნიშვნელოვან საფრთხეს წარმოადგენს. როგორ შეგვიძლია დავაღწიოთ თავი ამ საფრთხეს? კომშირიას აქტივის კვალიფიკაციის აწევით პიონერების მიმართ და პარტიული აქტივის კვალიფიკაციის აწევით კომკავშირის მიმართ. მე აქ მინდა რაც შეიძლება მკაფიოთ ვაუსვა ხაზი ჩვენი პარტიის ამოცანას. კომკავშირის წერილობითი და სიტყვიერ მრავალ დაკითხვებიდან გამოჩარკვა, რომ პარტიის ხელმძღვანელობა კომკავშირის მიმართ ყოველგვარ კრიტიკის გარეშე სდგას. ხშირად კომკავშირს უგზავნიან ისეთ ხალხს, რომლებიც არავითარ სხვა სამუშაოზე არ გამოდგებიან. რასაკვირველია, შეგვეძლო დაგვესვა დღის წესრიგში საკითხი—სჯობია თუ არა გადავტანოთ სიმძიმის ცენტრი იქითკენ, რომ ორგანიზაციამ ხელმძღვანელობა გაუწიოს კომკავშირს არა ცალკე რწმუნებულ პირთა საშუალებით, არამედ „პარტმიმგარგებულთა“ საშუალებით, რომლებიც ხშირად არაფრად არ ვარგან. პარტიას ნათლად უნდა ესმოდეს, და პარტიის ყველა წევრებმა ერთხელ და სამუდამოდ უნდა დაიხსომონ—რომ კომკავშირში სამუშაოდ გაგზავნა ისეთი ხალხის, რომელთაც უნდა უჭირონ საკონტროლო კომისიის კარები, არის დიდი ბოროტმოქმედება პარტიული თვალსაზრისით.

ამხანაგებო, თავის თავად ცხადია, ამ სუსტ პარტიულ ხელმძღვანელობას იმ საფრთხესთან და იდეოლოგიურ რყევასთან ერთად, რომელთაც მატერიალური საფუძველი აქვთ და რომელთა შესახებ მე აქ ველაპარაკეთ, მივყვართ მთელ რიგ ყოველად უვარგის მოვლენებთან, კომკავშირის პარტიისაგან მოწყვეტასთან. ხშირად კომკავშირის კარგი ელემენტებიც კი ამბობენ: განა უკეთესი არ იქნება, რომ სრულებით დამოუკიდებელნი ვიქნეთ? კომკავშირის ორგანიზაციაში არის მთელი რიგი ეგრეგდწოდებული გადახრებისა, თუ ვიხმართ ყველასგან მობეზრებულ სიტყვას: ეროთის მხრივ პატარა ნაშთი წინანდელი ნეიტრალობის თეორიისა, რომელიც ამბობს, რომ კომკავშირი საერთოდ არ უნდა მსჯელობდეს იმ საკითხზე, რომლებსაც არჩევენ უფროსები. მეორეს მხრივ არის საწინააღმდეგო გადახრა, რომელიც ლაპარაკობს პარტიასთან თანასწორ უფლებიანობას შესახებ. ამ გადახრებს ხშირად ასაზრდოებს იმ უპასუხისაგებლო ამბანაგების „მუშაობა“, რომლებიც პარტიულ უთანხმოების დროს ცდილობენ გამოიყენონ კომკავშირი, პარტიის წინააღმდეგ, როგორც ამას ეხლა ადგილი ჰქონდა ლენინგრადში და წარსულ დისკუსიაზე ჩვენი ტროცკისტული ოპოზიციის მხრით.

სტრატეგიული მდგომარეობა

ეს არის ცეცხლთან თამაში. ეს ყოველად დაუშვებელი მოვლენაა. სწორი ურთიერთობა ჩვენს პარტიასა და კომკავშირს შორის უნდა იყოს ისეთი, რომ კომკავშირი არ იყოს ნეიტრალური საკითხებში, რომლებსაც ჩვენ ვარჩევთ, ხოლო მეორეს მხრივ, რომ ის არ ითვისებდეს ისეთი ორგანიზაციის როლს, რომელიც კონკურენციას უწევს და „ასწორებს“ ჩვენს პარტიას. თავის თავად ცხადია, რომ თუ ჩვენ დავარღვევთ ამ ურთი ერთობას პარტიის ძველი კადრების, მთელი პარტიის, როგორც ხელმძღვანელი ძალის და კომკავშირის ორგანიზაციის შორის, ჩვენ გავსწყვეტთ უმნიშვნელოვანეს რგოლს და ძირს გამოუთხრით ჩვენი პროლეტარული დიქტატურის საქმეს.

აი, ამ გვარად, ძირითადი პრობლემები, რომლებიც მე წამოვაყენე: საკითხი ახალგაზრდობის ლენინური კომკავშირის მუშაობის შინაარსის და მეთოდების შეცვლის შესახებ, საკითხი სოციალისტურ აღმზრდელობის შესახებ და ხელმძღვანელობის პრობლემა. აი მთავარი პრობლემები, რომლებიც სდგას ჩვენს წინაშე ამჟამად. მე სხვას აქ არაფერს შევეხები, რადგან სხვა საკითხების შესახებ აქ ბევრი ლაპარაკეს. მე ვსთვლი შესაძლებლად შევჩერდე ამაზე და დასასრულ კიდევ ეთქვა ვიტყვი. თუ ჩვენ დაწვრილებით განვიხილავთ ჩვენ სოციალურ ფენებს, ჩვენ კლასობრივ ჯგუფებს, თუ ჩვენ თვალს გადავავლებთ ჩვენი ქვეყნის სოციალურ-პოლიტიკურ რუქას, ჩვენ შეგვიძლია ვსთქვათ, რომ სტრატეგიულად ამჟამად მდგომარეობა შეიძლება ჩამოყალიბებულ იქნეს ეემდეგნაირად: ეხლა სწარმოებს ბრძოლა მუშათა კლასსა და ბურჟუაზიას შორის გლეხობის ძირითად მასებზე გავლენის მოსაპოვებლად. ჩვენ, ასე შეგვიძლია ვამოვაყალიბოთ სისწორით, ხაზგასით და სქემატიურად ის მდგომარეობა, ის კლასთა ურთიერთობა, რომელიც ჩვენ გვაქვს ამ ეტაპად. მაგრამ ჩვენ უფლება გვაქვს ვსთქვათ აგრეთვე, რომ ეხლა სწარმოებს ბრძოლა მუშათა კლასს და ბურჟუაზიას შორის ახალგაზრდობაზე გავლენის მოსაპოვებლად, მუშათა კლასის და გლეხობის ახალ თაობაზე გავლენის მოსაპოვებლად.

სწორედ ისევე, როგორც ჩვენს ბრძოლაში გლეხობის დასაპყრობად

საკავშირო კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტი

მოსკოვი, 2 იანვარი. პირველი თანგვარის შედეგად საკავშირო კომპარტიის მეთოთხმეტე ყრილობის ცენტრალური საკონტროლო კომისიის პრეზიდიუმის და ცენტრალური სარევიზიო კომისიის წევრების მონაწილეობით.

პლენუმმა აირჩია ც. კ. აღმასრულებელი ორგანოები.

პოლიტბიურო

პოლიტბიუროს წევრებათ არჩეული არიან: ბუხარინი, ვორო-შილოვი, ზინოვიევი, კალინინი, მოლოტოვი, რიკოვი, სტალინი, ტომსკი და ტროცკი.

კანდიდატებათ—რუდუტაკი, ძერჟინსკი, პეტროვსკი უგლანოვი და ქალმენეი

ჩინ, გვაქვს რა ხელში პარტიული ხელმძღვანელობა, უნდა ვაწარმოოთ ბრძოლა გაცხოველებით, მთელი ენერგიით, მთელის შეფდრეკელობით, სწორედ ასევე ჩვენი პ ტია ფულდებულია პროლეტარიატის დიქტატურის შენარჩუნებისა და განმტკიცებისათვის აწარმოოს ბრძოლა ახალ გზრდლების დასაპყრობათ, მისთვის ნამდვილი ლენინური ხელმძღვანელობის გასაწევად. მხოლოდ ამ ბრძოლის უიდესი ენერგიით წარმოებით, ჩვენ ხელში ჩავიგდებთ მთელს პროცესს მთლიანად, ჩვენ ხლა წარმოვადგენთ პარტიას, როგორც ეს ქმნის თვეის მუშაობას არა ნახევარი წლის, თვის, კვირის ან რამდენიმე წლის თვალსაზრისით. ჩვენ ექმნით ჩვენს მუშაობას მთელი ეპოქ სთვის, რადგან ვიცით, რომ მტკიცე, მაგარი და შეურყეველია ჩვენი დიქტატურა. ჩვენ მშვენ ვიცით, რომ ძირს გამოუთხრით ამ დიქტატურას, ძირს გამოუთხრით ჩვენს პარტიას, თუ შეცდომებს დაუშვებთ ჩვენი უახლოესი შემცველი თაობის საკითხში. აქ ჩვენ არ შეგვიძლია დაუთმოთ და არც უნდა დაუთმოთ. ჩვენ უნდა გვქონდეს ხელმძღვანელობის სრული მთლიანობა კომკავშირის მიმართ, ისე როგორც უნდა გვქონდეს სრული და ამსოლ უტური მთლიანობა ჩვენს პარტიაში. (**ხანგრძლივი ტაში**).

პარტიის წესდების შეცვლის შესახებ

ამხ. ანდრეევის მოხსენება

წინასწარი შენიშვნები.

მოსკოვი, 2 იან. უწინარეს ყოველისა მე უნდა გავაფრთხილო ყურადღება, რომ ცვლილებები, რომელიც შეტანილია ჩვენს პარტ ულ წესდებაში, რა თქმა უნდა არ ეროვლდება ყველა ის საორგანიზაციო საკითხებზე, რომელიც პარტიის წესებშია დასმული. ცვლილებების და შესწორებების შეტანის დროს ჩვენს ამიც ნას შეიაგენდა შეგვეტანა წესდებაში მხოლოდ ის, რაც ობიექტურად შემოწმებულია ცხოვრ ბია, რასაც აქვს და შეუძლია ჰქონდეს მარილიც სიწესდეში და არა რეფორმიტიკონური ან ინსტრუქციური ხასიათი. ჩვენ დაკმაყოფილდით მხოლოდ ძირითად მომენტებს აღნიშნვით და არ შეგვეტანია დეტალიზაცია წესდებაში, ვინაიდან დეტალები უნდა იქნას სისწორით დამუშავებული იმ ცენტრალურ კომ ტეტის მიერ, რომელსაც ეს ყურ ლობა აირჩევს. მე არ შევჩერდები ყველა შესწორებებზე და ცვლილ ებებზე. შევეხები მოოლოდ ძირითად ცვლილებებს.

პარტიაში შესვლის წესები.

პირველი ძირითადი ცვლილება, რომელიც შეტანილია 1922 წლის სრულიად რუსეთის კონფერენციის მიერ დამტკიცებულ წესდებაში, ეხება მხლ, რომელიც ითვალისწინებს ჩვენ პარტიის სოციალურ შემადგენლობას. ეს ცვლილება ეხება ფიზიკურად პარტიაში შესვლის ფორმალურ პირობებს მუშათა, არამედ იგი უნდა იყოს ქვეყნის მუშაობის ხელმძღვანელი. მდგომარეობა თანდათან მჯიდროდ ცვლ ბიც ხანგრძლივობა. ეი რას აქვს გადამწყვეტი მნიშვნელობა ამ მხრივ რაც შეეხ ბა იმ შიშს, რომ ეს ცვლილება შეასუსტებს კავშირის ადგილებს ხელ ამ ასებს ზორის, მე ვფიქრობ, რომ ასეთი საშიშროება არ არსებობს. ჩვენი საოლქო და სგუბერნო კომიტეტების შემადგენლობა ყველ წელს იცვლება, იგი თანდათან ფართოდდება და იზიდავს უფრო და უფრო ფართო წრეებს, რომლებიც დაკავშირებული არიან ადგილებთან და მასებთან. გარდა ამისა საგუბერნიო და საოლქო კომიტეტები კონფერენციების შუალედებში ფლენენ სხვადასხვა თათბირებს, რომლებიც აკავშირებენ მათ ადგილებთან და გარდა ამისა ხელმძღვანელი ამხანაგები მოგზაურობენ სოფლებში.

უფრედებს შესახებ.

წესდებაში შეტანილია არსებითი ცვლილება, რომელიც ეხება იმას, რომ ფუფრედის ბიუროს ირჩევენ არა სამი თვით, როგორც ეს წინად იყო, არამედ 6 თვით. მეორე არსებითი ცვლილება ეხება საგლეხო უჯრედების მოწყობას. პარტია მსხვილ სამრეწველო წარმოებებში ისე გიზარდა, რომ ერთ კოლექტივს, ერთ ფაბრიკს არ შეეძლ ბაიერთიანოს პარტიის წევრთა მთელი მასა. საერთო კიდევ სხვა დასაყრდნობი ჯ ნქტები, როგორც მაგ. საცხო უჯრედები. ეს უკვე შეტანილი იქნება წესდებაში.

წესდებაში შეტანილია ახალი თავი საკონტროლო კომისიების სისტემის შესახებ; ეს ცვლილება ვრცელდება საოლქო საკონტროლო კომისიებამდე. მართალია, საოლქო საკონტროლო კომისიები მ წყობილი იქნებიან ანა ყველგან, არიქნენ ზხოლოდ იქ, სადაც ამას ს ჭიროთ და ნახავს ცენტრალური საკონტროლო კომისია.

მუშაობა წითელ არმიაში.

წესდებაში შეტანია ახალი თავი წითელ არმიაში მუშაობის შესახებ ეს მუხლი არ ყოფილი ძველ წესდებაში. ამის შეტანა საჭიროა იმიტომ რომ პარტიის მნიშვნელოვანი ნაწილი თავმოყრილია წითელ არმიაში. მათი მუშაობა მიმართულია განსაკუთრებულ პირობებში, რომელიც განსხვავდება ნორმალურ პირობებისაგან. საჭიროა წესდებაში აღინიშნოს ეს განსაკუთრებული პირობები და ის თავისებურებანი, რომელშიც ვიცით, რომ ძირს გამოუთხრით ამ დიქტატურას, ძირს გამოუთხრ ჩვენს პარტიას, თუ შეცდომებს დაუშვებთ ჩვენი უახლოესი შემცველი თაობის საკითხში. აქ ჩვენ არ შეგვიძლია დაუთმოთ და არც უნდა დაუთმოთ. ჩვენ უნდა გვქონდეს ხელმძღვანელობის სრული მთლიანობა კომკავშირის მიმართ, ისე როგორც უნდა გვქონდეს სრული და ამსოლ უტური მთლიანობა ჩვენს პარტიაში. (**ხანგრძლივი ტაში**).

ეკონომიური ცხოვრება

საბჭოთა კავშირი

რუსეთი

რამდენი უცხოელი ჩამოსულა საბჭ. კავშირში

მოსკოვი, 2 იან. საზღვარგარეთთან კულტურულ კავშირს საერთო საკავშირო საზოგადოების უცხოელთა მიმღებ ბიუროში გასულ 1925 წელს აღნუ ხულია 1664 უცხოელის მოსვლა საბჭოთა კავშირის სანახავად, ყველაზე მეტი მნახველი მოსულა გერმანიიდან და ამერიკიდან. ბიუროში გაუვლია 169 ბეჭედითი სტუდენტის მუშაკს, 17 პედაგოგს, 53 მეწარმეებელს, 33 სტუდენტს, 40 მუშა და მოსამსახურეს, 17 სამხედრო პირს და 20 სხვა.

გლეხკორის მკვლელის დახვრეტა.

მოსკოვი, 2 იან. პენზაში სასრულეში მოყვანილ იქნა სიკვდილის განაჩენი გლეხკორ ხოხლოვის მკვლელის ხულიგან ტალიუკოვზე.

რძის საქმე ცომბირში

ომსკი, 2 იან. ომსკში დამთავრებულ მერძევეთა კოოპერატივების რწმუნებულთა ყრილობამ დაადგინა, გაგზავნოს ლონდონში რამდენიმე მოწინავე გლეხი, რომ შეისწავლონ ინგლისში რძის წარმოების საქმე და აგრეთვე გაიცნონ, თუ რა მოთხოვნილებას უყენებს ინგლისის ბაზარი ციმბირის კარაქს.

პოლონური განყოფილება მინსკის მუშაკომში.

მინსკი, 2 იან. მუშაკომან იხსნება პოლონური განყოფილება. მეცადინეობა იქ იწარმოებს პოლონურ ენაზე.

საცდელ მატარებლის დაბრუნება

მოსკოვი, 2 იანვ. ა-კ. რკინის გზებზე სამი თვის ცდების შემდეგ დ ბრუნდა საცდელი მატარებელი ქაზ ნცევისა და კუნცე-კნორეს მუხრუჭებით ამ ორივე ეუხრუჭის სალ სხვა და სხვა პირობებში გამოცდამ აშკარათ დააკმაყოფილა საბჭოთა მუხრუჭების უპირატესობა.

**სამხ. უწყებაში ნიჭიერ ... ...

გრძელდება ხელისმოწერა „კომუნისტზე“ 1926 წლისათვის

გამოვიდა და იყიდება ყურნალი „სოფლის კომუნისტი“ № 7

ს. პ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

შინაარსი:

მ. ორახელაშვილი. 1905 წლის რევოლიუციის განვითარება.

ვ. ბახტაძე. როგორ ვაწარმოვოთ ანტირელიგიური ბრძოლა.

გ. მუშიშვილი. საქართველოს კომუნისტური პარტიის 4-ყრილობის შედეგები.

რ. ჩხენკელი. სასოფლო-სამეურნეო კრედიტი.

აკ. ჭეიშვილი. უღარიბეს გლეხობის ორგანიზაციის საკითხები.

ი. ხუხუა. საბჭოთა არჩევნები და პარტიულ ხელმძღვანელობის საკითხი.

ა. კეკელია. 1905 წლის რევოლიუცია და ახალგაზრდობა.

საერთაშორისო მიმოხილვა.

ბრ. ფოლადიანი. საბჭოთა კავშირი და ოსმალეთი.

აღგილობრივი ცხოვრება.

შ. ა-ძე. სოფლად პარტიული მუშაობის საკითხები.

ა. ბზეკალავა. საბჭოთა მომავალი არჩევნები.

ნ. ბლუაშვილი. ცვალებადი წითელარმიელი და სოფლის კომუჯრედები.

ქ. პატარაია. კომკავშირი და სოფლის მოჯამაგირე ახალგაზრდობა.

შ. კეკელია. კინო სოფლად.

მ. დოლიძე. ტოლების კომუჯრედი.

ბიბლიოგრაფია

ყურნალი დაურიგდება ხელისმოწერლებს და ნ. 538. გაიყიდება ყველგან. 3—2.

ქრონიკა

შრომის სახ. კომისარიატში

— **მუშა-ხელის მომზადება.** ა | კ. შრ. ს. ხ. კომისარიატმა დაადგინა, უახლოეს დროში შეუდგეს მუშახელის გადამზადებას ლიოონის, საფეიერო, სამთომადნო და სხვა დარგის მრეწველობაში სამუშაოდ. პირველ ხანებში მომზადებული იქნება 200-მდე მუშა.

— **საქ. შრომის ინსპექტორების** გადასამზადებელ კურსებზე უკვე დაიწყო მეცადინეობა. კურსებზე ჯერ ჯერობით ირიცხება 14 კაცი.

სოც. დაზღვევის საქართველოში

— **სოციალურ დაზღვევის კამპანია** უკვე დაიწყო თბილისში. კამპანია გაგრძელდება მიმდინარე თვის ბოლომდე.

— **საზამთრო აგარაკებზე.** სოც. დაზღვევის სამმართველომ ქობულეთში 1 იანვარს გაგზავნა დაზღვეულთა მეორე ჯგუფი, რიცხვით 30 კაცი.

— **ხვანეთის დამზღვევი პუნქტი** (სოფ. ბეჩოში) გამოეყო ქუთაისის დამზღვევ საკარის და უშუალოდ დაექვემდებარება სოც. დაზღვევის სამმართველოს.

— **წყალტუბოში** ავადმყოფობის საჭიროებისთვის შენდება ორი სალი.

— **თიანეთის რაიონის თბილისის** მაზრასთან შემოერთების გამო თიანეთის დამზღვევი პუნქტები გამოიყო დუშეთის დამზღვევ სალაროს და დაექვემდებარება სოც. დაზღვევის სამმართველოს.

— **წყალტუბოში** ავადმყოფობის საჭიროებისთვის შენდება ორი სალი.

— **თიანეთის რაიონის** თბილისის მაზრასთან შემოერთების გამო თიანეთის დამზღვევი პუნქტები გამოიყო დუშეთის დამზღვევ სალაროს და დაექვემდებარა თბილისის

ბიბლიოგრაფია

ყურნალი „ქართული ენა“ № 1 (ბ. ბ. ბ.

ეჭვიანი რჩევა-დახმარება

მემკვიდრეობის შესახებ

კითხვა

ზემო ქმარი მსახურებდა რკ. გზაზე. მისი სიკვდილის შემდეგ დამრჩა ობლები (6 სული) მატერიალურმა მდგომარეობამ მაიძულა გადავსახლებულიყავი მარჯვეთან. მამის გარდაცვალების შემდეგ ქონებას ვფლობდით დედა ჩემი და მე. დედის სიკვდილის შემდეგ ქონებას ადგილობრივი ხელისუფლება დაეპატრონა და ღარიბ ქვრივ-ობლებს დახმარების შაგვრად გვ-რთმევს მან.

გთხოვთ მიპასუხ-თ, გვერგება თუ არა გარდაცვალებული მამაჩემის დარჩენილი მოძრავი ქონება მემკვიდრეობის წესით, როგორც ბის შვილს და ვის უნდა მაგმართო, რომ ასეთი მივიღო.

ქვრივი ქრისტინა მეფინარგია.

პასუხი:

თანახმად სამოქ. კოდექსის მუხ. 418-ისა—გარდაცვალებულ მშობლებისაგან დაშთენილ ქონების პირდაპირ მემკვიდრეებად (თუ ქონება ვინმე სხვაზე არ არის ანდერძის წესით მიმკიდრებული) ითვლებიან შვილები, შვილის შვილები, (ამ შემთხვევაში თქვენ) და შვილთა შვილის შვილები თუ კი ვინმე არ სცხონს თქვენ მემკვიდრეობას და გედავებათ თქვენ, მაშინ გირჩევთ თანახმად იმავე კოდექსის მუხ. 428 ისა, მიმართოთ სათანადო, განცხადებით ადგილობრივ სახალხო სასამართლოს.

ბინის ქირის შესახებ

კითხვა

უცხოვრობთ ამაღლების ქუჩაზე სახ. № 17-ში ვცხოვრობ 1 ოთახი ს ვრცოთ 35 კუადრ. არშინი და ერთი ს.ბანაო ოთახი—გაფუჭებული. ოთახის უქონლობის გამო იძულებული შევიქენით სახლის პატრონს შეკრიდით შინაური სახის ხელშეკრულით იმ პირობით, რათა ყოველთვიურად გვეძლია მისთვის (სახლის პატრ.) 25 მან.—წინდ წინ მისი მოთხოვნის თანახმად გადავიხადეთ ერთიანად 2 თვის ქირად 50 მანეთი.

ოთახს არ ჰქონდა საკუთარი კარები, რომლის გაკეთება დაგვიჯდა 15 მანეთად.

ოთახში ეცხოვრობთ 5 სული სტუდენტები; მათში ორი უმუშევარია და 3-კი ვმუშაობთ მეორე ხარისხის სტატისტიკოსად საქ. ცენტსტატისტიკის სამმართველოში და ხელფასად ვიღებთ 42 მან. თვეში. ვართ პროფკავშირის წევრები.

ვინაიდან დრო უკვე გათავდა წინდაწინ გადახდილ ბინის ქირისა, სახლის პატრონი გვთხოვს ფულს 25 მანეთს შემდეგი თვისას რომლის გადახდა ჩვენთვის უსაღსრობისა გამო შეუძლებელია.

გთხოვთ ახსნა-განმარტებას, თუ რამდენი უნდა გადაეიხადოთ ბინის ქირად თვეში და, შეგვიძლიან თუ არა სახლის პატრონს გამოუქვითოთ ქირის გაკეთებაში მიცემული ფული და წინდაწინ გადახდილი ფულიც შემდეგისათვის, ქირის გადახდის დროს.

ამხანაგების დავალებით: გიორგი ოლოლაძენია და გრიგოლ უჩანეიშვილი.

გასუხი

უმუშევრები, კაუშირის წევრები და დაზღვეულები, მათ მიერ დაუქირავლ საცხოვრებელ მოედნის თითოეულ კვადრ. არშინზე იხდიან ერთ კაპეიკს. თქვენ კი ხელფასის მიმღებნი თითოეულ კვადრატულ არშინზე იხდით სამ კაპეიკს.

კარის შეკეთებაზე დახარჯული ფული თქვენ გაქვთ უფლება აიინაზღაუროთ ბინის ქირიდან.

რაც შეეხება თქვენ მიერ წინდაწინ გაკეთებული ფულის სხვა თვეების ბინის ქირებში განაწილებას, ეს საკითხი, თანახმად სამოქ. კოდექსის მუხ. 33, 34, 35, 36 და 37-ისა, უნდა გაირჩეს სასამართლოს წესით.

პირადად თქვენ გირჩევთ ამის შესახებ მიმართოთ სათანადო განცხადებით საბინაო სასამართლოს, თქვენი ბინადრობის მიხედვით.

პარტიული და საგაზეთო ცხოვრება

პარტიული

— დღეს, 5 იანვარს, დილის 10 საათზე, თ. კ. სამლოგინოში შესდგება

თ. კ. კრებიდიდოვის სხდომა.

დასწრება სავალდებულოა პრეზიდიუმის ყველა წევრებისა და კანდიდატებისთვის.

თ. კ. მდივანი—ნ. სვანიძე.

— ხუთშაბათს, 6 | წ. 7 იანვარს, საღამოს 6 საათზე, ღინიშნულია

რაიკომის ის საქ. ცეკას და თბილისის კომიტეტის პრეზიდიუმის მოწვევა სხდომა

ს. კ. 3 ცეკას № 17 ოთახში ამხ. მუშაშვილთან. დასწრება სავალდებულია შემდეგი ამხანაგებისათვის: ჯიჯაძე, ჩოდრიშვილი, მუშაშვილი, ა. რუხაძე, ქელიძე, ზაქსი, ბ ვდარიეი, კაზარია, ქუთათელაძე, ბითაბეგოვი ტუმანს, შ. ნუცუბიძე (წითელ ჯარიდან) და ჯაბანი და აგრეთვე თბილისს კომიტეტის პრეზიდიუმის ყველა წევრებისა.

რემდეს-ის ცეკას საქმ თა მმაოთეველი: ვ. ფუალეისკერი.

— სახელმწიფო უნ. ახ. ლენ. კ. კ. ბიბლიოთეკ ოლ ეტერი ეცხადება ყველა ინ-ტ-ბ ინ-ტ-ბ ინ-ტ-ბ ... ...